

at holde mig adskilt fra Hustru og Børn, indespærret i et Pensionat for Sindsyge, der i Et og Alt har Karakteren af et Fængsel, kan ikke være stemmende med Lov og Ret. Jeg beder derfor det høie Folkething om at tage denne Sag under velvillig Overveielse, at virke til, at Forholdene, over hvilke jeg besværer mig, blive undersøgte paa forsvaerlig Maade, og ikke at lade det bero ved at henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa Forholdet."

I Samlingen 1884—85 har Finantsudvalget ved Samraad henledet Justitsministerens Opmærksomhed paa Administrationsforholdene ved Baroniet Løvenborg. (Se Tillæg B. for denne Samling, Sp. 231—232.)

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre Indstilling.

3. Fra Bestyrelsen for Fiskeriforeningen for Skagen og Omegn i Anledning af den formentlig tilstedeværende store Trang til en Fiskerilov. (Indbragt den 26de November 1886 af Folkethingmanden for Hjørring Amts 1ste Valgfreds, H. C. Nyholm.)

Andragendet er saalydende:

„Den stedse mere rationelle Fangstmaade, der i de senere Aar er bragt til Udførelse paa Fiskeriets Omraade, og fremmede Fiskeres større Deltagelse i Fiskeriet i de Danmark omgivende Have, ere Forhold, der ikke kunne Andet end indgøde Frygt for, at Fiskebestanden vil kunne aftage i en for Fiskerbefolkningen høist betænkelig Grad, og da der vedvarende foregaar en rask Udvikling af Fiskeriets forskjellige Grene, er Landets Fiskeri efterhaanden bleven af en hel anden Bestaaffenhed end for endog en ganske kort Aarrække tilbage. De Lovbestemmelser, vedrørende Fiskeriet, der have været gjældende hidtil, ere som Følge deraf ikke mere fyldestgjørende, og vi tillade os ærbødigst at udtale den Mening, at der paa Fiskeriets Omraade trænges haardt til Reforme, der navnlig kunne sætte saadanne passende Grændser for Driften af Fiskeriet, at dette ikke udarter til Koudrift, hvad der formentlig i enkelte Retninger kan være Fare for, og som i det Hele taget kunne tjene til Betryggelse for den Fiskerbefolkning, hvis Erhverv udelukkende eller væsentligst er Fiskeri, saa at dette Erhverv fremtidig kan drives i et solidt Spor, hvorved det ikke udsættes for Udældgøelse. Vi skulle ikke her paapege noget bestemt Forhold, idet vi føle os forvisjede om, at Lovgivningsmagten vil træffe de for enhver Gren af Fiskeriet passende Bestemmelser; kun tillade vi os ærbødigst at rette en indtrængende Bøn til det høie Folkething om at støtte Landets Fiskerierhverv ved i den tilstundende Rigsdagssamling at yde sit Bidrag til Fremme af den Fiskerilov, der er forelagt Rigsdagen til Behandling, og i hvis snarlige Skrafttræden vi se en uundværlig Støtte for Fiskeriet.“

Andragendet er tiltraadt af „Bestyrelsen for Foreningen til Fiskeriernes Fremme i Danmark og Bilande“, dog kun for saa vidt det tilsigter ganske i Almindelighed at udtale sig om, at vore Fiskeriforhold, naar dertil gives Anledning, maa blive ordnede ved Lov, samt af 31 Fiskere i Frederikshavn, 6 i Løkken, 9 i Lønstrup, 19 paa Læsø, 43 paa Anholt, 7 i Gøbeltoft, 9 i Boeslum, 3 paa Draabystrand, 41 i Grenaa, 8 paa Meilsgaard Strand, 24 i Hammelev pr. Grenaa, 37 i Harboøre, 23 i Fjaltring, 10 i Ferring, 13 i Thorsminde, 14 i Lemvig, 54 i Nykjøbing p. M., 12 i Struer, 20 i Løgstør, 8 i Korsør, 18 i Humlebæk, 30 i Snekkersten og Skotterup og 5 i Rastrup, i Alt 444.

Medens flere af Udvalgets Medlemmer dele den i Andragendet udtalte Hovedtanke, gjør Udvalget for Tiden ingen Indstilling.